

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových,
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2,

proti
žalovanému: Odvolací finanční ředitelství,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno-město,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2019, č. j. 812/19/5200-10421-709857,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2019, č. j. 812/19/5200-10421-709857, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a byl potvrzen platební výměr Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 21. 5. 2018, č. j. 1494013/18/2501-50523-505081. Tímto platební výměrem byla žalobci uložena pokuta za opožděné podání vyúčtování daně z příjmu ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017 ve výši 43 214 Kč. Žalobce se v žalobě současně domáhal toho, aby soud zrušil platební výměr správce daně a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. V žalobě žalobce uvedl, že tvrzení správce daně, že vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017 mu bylo předloženo až 15. 5. 2018, se nezakládá na pravdě, neboť vyúčtování bylo správci daně doručeno elektronicky prostřednictvím elektronického nástroje na daňovém portálu již v únoru 2018, což není mezi stranami sporné. Pokud správce daně shledal v uvedeném podání závady, měl postupovat dle § 74 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), a vyzvat žalobce k odstranění vad, nikoliv postupovat tak, jako by k žádnému podání nedošlo. Žalobce uvedl, že od data podání předmětného vyúčtování byl v dobré víře, že podání bylo řádně učiněno. O údajném nepředložení vyúčtování daně se dozvěděl až z výzvy správce daně, načež požadované vyúčtování správci daně 15. 5. 2018 znovu doručil.
3. Nesouhlasil se závěry žalovaného, že elektronické podání ze dne 15. 5. 2018 bylo učiněno elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, neboť je přesvědčen, že podání zaručeným elektronickým podpisem podepsal a takto je prostřednictvím elektronického nástroje vypravil na daňový portál správce daně. Zdůraznil, že správcem daně rovněž nebyl nijak informován o tom, že na jeho podání musel hledět tak, jakoby podáno vůbec nebylo, a vyřadit soubor ze zpracování. Z obsahu podání bylo zřejmé, že bylo podáno žalobcem, obsahově bylo v pořádku, obsahovalo veškeré kontaktní údaje žalobce včetně jména, emailu a telefonního čísla kontaktní osoby, a eventuálně chybějící elektronický podpis byl pouze technickou chybou způsobenou v procesu přijetí podání v zařízení správce daně. Konstatoval, že nemůže být pouze jeho odpovědností, pokud bylo se značným časovým rozestupem a bez komunikace ze strany správce daně jeho podání vyhodnoceno správcem daně jako nedostatečné, zvláště za situace, kdy je dle § 72 odst. 4 daňového řádu povinen se správcem daně komunikovat prostřednictvím elektronického nástroje. Podotkl, že daňová povinnost z předmětného vyúčtování daně z příjmů byla 0 Kč.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Uvedl, že na závěrech učiněných v žalobou napadeném rozhodnutí nadále trvá a odkázal na jeho odůvodnění. Podotkl, že z § 250 odst. 2 daňového řádu vyplývá, že pokuta i její výše je dána přímo ze zákona a toto ustanovení nedává správci daně prostor pro správní uvážení, přičemž dodal, že lhůta uvedená v § 71 odst. 3 daňového řádu je prekluzivní a slouží pro potvrzení podání řádným způsobem tak, aby byla dosažena důkazní síla originálu podepsaného odesílatelem a aby bylo prokázáno, že podaná písemnost je skutečně projevem vůle osoby označené jako podatel. Vzhledem k tomu, že se jedná o lhůtu prekluzivní, nelze ji prodloužit ani navrátit v předešlý stav.
5. K námitce žalobce týkající se nevydání výzvy k odstranění vad dle § 74 daňového řádu žalovaný uvedl, že ji považuje za právně lichou, jelikož aby úkon učiněný vůči správci daně za použití datové zprávy, která není podepsána způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, mělo účinky podání, je nezbytné, aby takto učiněné podání bylo do 5 dnů ode dne, kdy došlo správci daně, potvrzeno některým ze způsobů uvedených v § 71 odst. 1 daňového řádu. Pokud tak podatel v zákonem stanovené lhůtě 5 dnů neučiní, hledí se na takto učiněné podání, jako by podáno vůbec nebylo, tedy nemá žádné právní účinky. Dle žalovaného z výše uvedeného vyplývá, že nekvalifikovaný způsob podání není vada, která by měla být odstraněna výzvou podle § 74 daňového řádu. Pro vydání takové výzvy za daných skutkových okolností neexistuje zákonný důvod. Uvedl, že vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017 bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobcem podáno datovou zprávou bez zaručeného elektronického podpisu dne 15. 2. 2018, a podle § 71 odst. 3 daňového řádu tedy mělo být potvrzeno nejdéle do 20. 2. 2018, k čemuž nedošlo. Předmětné vyúčtování bylo podáno až k výzvě správce daně dne 15. 5. 2018. Z důvodu nesplnění povinnosti podat vyúčtování v zákonné lhůtě dle § 38j odst. 5 zákona č. 582/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o daních z příjmů“) byl žalovaný povinen žalobci uložit pokutu v souladu s § 250 daňového řádu.

6. Dle žalovaného je námitka týkající se skutečnosti, že podání bylo učiněno žalobcem a chybějící podpis byl technickou chybou, nedůvodná. Zopakoval, že z obsahu spisového materiálu je zcela zřejmé, že předmětné vyúčtování daně bylo dne 15. 2. 2018 učiněno datovou zprávou, která není podepsána způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu. K námitce týkající se odpovědnosti podatele žalovaný uvedl, že řádné a včasné podání daňového tvrzení je plně na odpovědnosti daňového subjektu, a bylo tak zcela na zodpovědnosti žalobce, aby podání učiněné za použití datové zprávy, která není podepsána způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, v zákonem stanovené lhůtě 5 dnů potvrdil a skutečnost, že tak žalobce neučinil, nelze klást k tíži správce daně. Neakceptoval tvrzení žalobce ohledně výše stanovené daňové povinnosti, jelikož ve vyúčtování daně podaného žalobcem dne 15. 5. 2018, byla žalobci stanovena předmětná daň ve výši 8 642 778 Kč.

Replika žalobce

7. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že komunikace se správcem daně probíhá elektronicky prostřednictvím internetových stránek www.adisepo.mfcr.cz, tedy prostřednictvím nástroje, za jehož provoz a funkčnost odpovídá správce daně. Pověřený pracovník uvedl, že sám při seznamování s elektronickým systémem ověřil, že systém odesílajícího nijak neupozorní, že odesílá podání bez zaručeného elektronického podpisu. Zopakoval, že původní podání bylo pověřenou zaměstnankyní zaručeným elektronickým podpisem podepsáno. Dodal, že podatel nemá bez ověření u správce daně možnost zjistit, zda např. nedošlo k technické chybě a takové ověřování nelze po podateli požadovat, jelikož by zákonem požadovaná elektronická komunikace se správcem daně neměla relevanci. Uvedl, že při výše zmíněném seznamování se se systémem omylem odeslal správci daně podání, načež se mu obratem správce daně telefonicky ozval a dotázal se, co mu tam žalobce nepodepsané posílá. Tento způsob jednání žalovaného by žalobce považoval za adekvátní i v tomto případě, což se ale nestalo. K tvrzení žalovaného, že žalobci byla stanovena k úhradě předmětná daň ve výši 8 642 778 Kč, uvedl, že žalovaný opomněl dodat, že žalobce platí daň zálohově a zůstala mu doplatit daňová povinnost ve výši 0 Kč.

Ústní jednání

8. Při jednání soudu konaném dne 26. 1. 2022 pověřený pracovník žalobce uvedl, že vyúčtování daně z příjmů bylo podáno řádně ve lhůtě dne 15. 2. 2018. O tom, že by se jednalo o vadné podání, nebyl žalobce správcem daně nijak informován, a nebyl tedy informován ani o tom, že by správce daně k vyúčtování nepřihlížel. Elektronický podpis byl spojen s uvedeným vyúčtováním a nebyl prokázán opak. Svým postupem správce daně porušil zásady správního řízení a dobré správy. Chybu nelze přenášet na daňový subjekt, pokud ten za ni nenese odpovědnost, jako tomu bylo v tomto případě. Konstatoval, že podstatou věci je to, že v případě odeslání podání elektronickou cestou aplikace

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Elektronická podání pro Finanční správu (dále jen „EPO“) chybí zpětná vazba, která by podatele informovala, zda je podání řádné, vadné, či se k němu nepřihlíží.

9. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž jednání uvedla, že podle § 71 daňového řádu je možné učinit podání vůči správci daně prostřednictvím systému EPO, tato podání však musí být do 5 dnů doplněna. V daném případě nebyl elektronický podpis k zaslanému vyúčtování daně z příjmů připojen, a proto k němu nebylo možné přihlížet. Správce daně neprokazuje dodání došlých písemností, ale prokazuje pouze dodání písemností jím odeslaných. Obecně poznamenala, že pokud je podání učiněno prostřednictvím internetu, musí být potvrzeno elektronickým podpisem, aby ho nemohl učinit kdokoliv, ale podatel byl jednoznačně verifikován.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po proběhlém jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 15. 2. 2018 podal žalobce vyúčtování daně ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017, které učinil elektronicky prostřednictvím internetových stránek www.adisepo.mfcr.cz, a to bez zaručeného elektronického podpisu. Správce daně následně zjistil, že na osobním účtu žalobce existují platby za zdaňovací období roku 2017, a proto jej dne 9. 5. 2018 výzvou k podání daňového tvrzení k dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti vyzval k podání vyúčtování k předmětné dani v náhradní lhůtě 15 dnů od doručení výzvy. Na tuto výzvu reagoval žalobce podáním předmětného vyúčtování dne 15. 5. 2018. Dle vyúčtování předloženého žalobcem vydal správce daně dne 17. 5. 2018 platební výměr na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017 ve výši 8 642 778 Kč a následně dne 21. 5. 2018 platební výměr na pokutu za opožděné tvrzení daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017 ve výši 43 214 Kč. Proti tomuto platebnímu výměru podal žalobce dne 21. 6. 2018 odvolání, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
13. Podle § 38j odst. 5 zákona o daních z příjmů je plátcе daně povinen podat správci daně vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti do dvou měsíců po uplynutí kalendářního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

roku; pokud plátce daně podá toto vyúčtování elektronicky, je lhůta pro podání do 20. března.

14. Podle § 250 odst. 1 písm. a) daňového řádu vzniká daňovému subjektu povinnost uhradit pokutu, nepodá-li daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, ačkoliv měl tuto povinnost, nebo učiní-li tak po stanovené lhůtě, a toto zpoždění je delší než 5 pracovních dnů, ve výši 0,05 % stanovené daně za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daně.
15. Podle § 71 odst. 1 daňového řádu lze podání učinit písemně, a to v listinné podobě nebo elektronicky, anebo ústně do protokolu; elektronicky lze podání učinit pouze datovou zprávou a) podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, b) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, c) s využitím přístupu se zaručenou identitou, nebo d) prostřednictvím daňové informační schránky.
16. Podle § 71 odst. 3 daňového řádu má účinky podání učiněného elektronicky rovněž úkon učiněný vůči správci daně za použití jiné datové zprávy než podle odstavce 1, pokud je toto podání do 5 dnů ode dne, kdy došlo správci daně, potvrzeno způsobem uvedeným v odstavci 1; tuto lhůtu nelze prodloužit ani navrátit v předešlý stav.
17. Podle § 74 odst. 1 daňového řádu vyzve správce daně podatele, aby ve stanovené lhůtě odstranil vady podání a) pro které není způsobitelné k projednání, b) pro které nemůže mít předpokládané účinky pro správu daní, c) které spočívají ve skutečnosti, že podání nebylo učiněno stanoveným způsobem, a které nejsou současně vadami podle písmene a) nebo b), nebo d) které spočívají ve skutečnosti, že podání nebylo učiněno ve stanoveném formátu nebo struktuře, a které nejsou současně vadami podle písmene a) nebo b).
18. Nejprve se soud zabýval námitkou týkající se skutečnosti, zda předmětné podání žalobce ze dne 15. 2. 2018 bylo podepsáno zaručeným elektronickým podpisem. Žalobce opakovaně tvrdil, že je přesvědčen, že předmětné podání elektronickým podpisem podepsal. K tomuto soud uvádí, že ve správním spise je založené vytištěné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017 společně s přílohami č. 1 a č. 3 ze dne 15. 2. 2018. K předmětnému vyúčtování je připojen dokument označený jako „ADIS-EPI zpracování písemností – souborů“, ve kterém je uveden název souboru DPZVD6-0780002156-20180215-073822.xml, typ souboru xml, číslo podání 1079540582, a datum odeslání 15. 2. 2018. Dokument dále obsahuje informaci „Typ podpisu/platnost: N – bez podpisu / - .“ Soud dodává, že součástí spisu je rovněž vytištěné vyúčtování daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2017 podané žalobcem dne 8. 2. 2018. Rovněž k tomuto vyúčtování je připojen dokument označený jako „ADIS-EPI zpracování písemností – souborů“, jenž obsahuje obdobné typové údaje jako výše uvedený dokument, číslo podání 1616248686 a shodnou informaci o tom, že byl bez podpisu. Z výše uvedeného dle soudu vyplývá, že předmětné vyúčtování bylo žalobcem podáno dne 15. 2. 2018 prostřednictvím systému EPO, a to souborem s názvem DPZVD6-0780002156-20180215-073822.xml, avšak nebylo podepsáno zaručeným elektronickým podpisem.
19. Pro posouzení sporné otázky je v první řadě nezbytné vyjasnit význam pojmu „datová zpráva“, který daňový řád užívá. Tento pojem vychází z definice v § 2 písm. d) zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, a představuje „elektronická data, která lze přenášet prostředky pro elektronickou komunikaci a uchovávat na technických nosičích dat, používaných při zpracování a přenosu dat elektronickou formou, jakož i data uložená na technických nosičích Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ve formě datového souboru“. E-mailová zpráva se pod tuto širokou definici podřazuje. Ačkoliv byl zákon č. 227/2000 Sb. k 19. 9. 2016 zrušen a nahrazen zákonem č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce (dále jen „zákon č. 297/2016 Sb.“), který již s pojmem „datová zpráva“ výslovně neoperuje, je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2020, č. j. 2 Afs 167/2019-32, nadále nezbytné vnímat tento pojem ve stejných souvislostech, v nichž byl v daňovém řádu zaveden a užíván za účinnosti předchozí úpravy. Pod „datovými zprávami“ ve smyslu § 71 daňového řádu se proto musí rozumět všechny formy datových zpráv, včetně e-mailů a zpráv doručovaných prostřednictvím datových schránek (srov. § 19 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů).

20. Aby bylo podání učiněné datovou zprávou účinné, musí být podepsáno způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu [§ 71 odst. 1 písm. a) daňového řádu], nebo musí být identita jejího podatele ověřena způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky [§ 71 odst. 1 písm. b) daňového řádu]. Pokud podatel nepodepíše své podání způsobem, s nímž jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, bude takové podání účinné pouze tehdy, pokud je podatel jedním ze dvou výše uvedených způsobů uvedených v § 71 odst. 1 daňového řádu potvrdí do 5 dnů ode dne, kdy došlo správci daně [§ 71 odst. 3 daňového řádu].
21. Jak již bylo výše uvedeno, žalobce vyúčtování daně ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017 učinil elektronicky prostřednictvím internetových stránek www.adisepo.mfcr.cz. Žalobce tedy nepodal předmětné vyúčtování jako zprávu prostřednictvím datových schránek. V takovém případě bylo třeba, aby jeho datová zpráva ve smyslu § 71 daňového řádu byla podepsána způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, tj. elektronickým podpisem. Z obsahu správního spisu soud přitom zjistil, že elektronické podání žalobce, které obsahovalo vyúčtování daně ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017, nebylo podepsáno zaručeným elektronickým podpisem. Jelikož k elektronickému podání ze dne 15. 2. 2018 nebyl připojen žádný elektronický podpis, plynula od tohoto dne žalobci lhůta 5 dnů k jeho potvrzení, jež skončila dne 20. 2. 2018. Žalobce nijak netvrdil a ani ze správního spisu nijak nevyplývá, že by žalobce potvrzení svého podání v uvedené lhůtě učinil. Podání žalobce ze dne 15. 2. 2018 tedy bylo dle § 71 odst. 3 daňového řádu neúčinným, a proto se na něj hledí, jako by vůbec podáno nebylo. Soud tudíž v postupu daňových orgánů neshledal žádné pochybení, a dospěl tak k závěru, že námitka žalobce není důvodná.
22. Soud rovněž nepřisvědčil námitce žalobce, že měl být správcem daně vyzván k odstranění vady podání dle § 74 daňového řádu. Předně je třeba zdůraznit, že v případě absence elektronického podpisu datové zprávy nejde o vadu podání, k jejímuž odstranění by byl správce daně povinen podatele vyzývat. Je tomu tak proto, že v § 71 odst. 3 daňového řádu jsou upraveny účinky tzv. nekvalifikovaného podání, tedy podání učiněného prostřednictvím datové zprávy, u kterého není zákonem vyžadovaným způsobem ověřena identita odesílatele a u nichž nelze rozpoznat, zda obsah podání, který má správce daně k dispozici, odpovídá skutečnému projevu vůle podatele. Takové podání je účinné jen tehdy, jestliže je do 5 dnů ode dne doručení správci daně potvrzeno nebo opakováno kvalifikovaným způsobem (viz § 71 odst. 1 daňového řádu). Pokud nekvalifikované podání není ve stanovené lhůtě potvrzeno nebo opakováno, potom je neúčinné, tedy se na něj hledí, jako by vůbec nebylo učiněno. Uvedená lhůta je přitom propadná a její zmeškání nelze prominout ani jí prodloužit. Z uvedeného je tak dle soudu zřejmé, že správce daně nepochybil, pokud k elektronickému podání žalobce ze dne 15. 2. 2018, k němuž nebyl Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

připojen žádný elektronický podpis a které nebylo v zákonem stanovené lhůtě potvrzeno nebo zopakováno, nepřihlížel, ani žalobce nevyzval k odstranění vady podání podle § 74 daňového řádu, ani neinformoval žalobce o tom, že na jeho podání musel hledět tak, jako by vůbec nebylo podáno.

23. Nad rámec shora uvedeného soud podotýká, že sice není zákonnou povinností daňových orgánů zasílat daňovým subjektům informaci o tom, že přijaly podání, včetně údajů o tomto podání, nicméně soud by považoval za vhodné a proveditelné, aby daňové orgány takovou zpětnou vazbu daňovým subjektům podávaly. Například automatická odpověď systému EPO, zda bylo podáno podání s elektronickým podpisem či nikoliv, by daňovému subjektu umožňovala ověřit, zda podal podání v zamýšlené formě.
24. Zcela bezpředmětné pro posuzovanou věc je i konstatování žalobce, že v důsledku uhrazených záloh neměl žádný nedoplatek na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017, neboť to nic nemění na tom, že vyúčtování k této dani podal opožděně.
25. Soud tak shrnuje, že žalobce podal vyúčtování daně ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017 účinně vůči správci daně až dne 15. 5. 2018, tedy opožděně, neboť lhůta pro podání uvedeného vyúčtování uplynula dne 1. 3. 2018. Daňové orgány tak postupovaly v souladu s § 250 daňového řádu, pokud žalobci uložily pokutu za opožděné tvrzení daně.
26. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústí nad Labem 26. ledna 2022

8

15 Af 12/2019

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)